

Marți, 24 martie 2009

39. recunoaște potențialul comunităților rurale de a acționa în mod pozitiv în favoarea mediului prin desfășurarea unor activități ecologice și dezvoltarea de surse de energie alternative, precum biocombustibilii, ținând seama în special de cele patru noi provocări ale politicii de dezvoltare rurală evidențiate în cadrul bilanțului de sănătate al PAC, printre care se află, de exemplu, biodiversitatea și energiile regenerabile;

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Lupta împotriva mutilărilor genitale feminine practicate în cadrul UE

P6_TA(2009)0161

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la lupta împotriva mutilării genitale feminine practicate în cadrul UE (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3 și 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată în 1948,
- având în vedere articolele 2, 3 și 26 din Pactul internațional al Națiunilor Unite din 1966 cu privire la drepturile civile și politice,
- având în vedere în special articolul 5 litera (a) din Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDF), adoptată în 1979,
- având în vedere articolul 2 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1), articolul 24 alineatul (3), precum și articolele 34 și 39 din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante,
- având în vedere Carta africană a drepturilor și bunăstării copilului din 1990,
- având în vedere articolul 1, articolul 2 litera (f), articolul 5, articolul 10 litera (c), precum și articolele 12 și 16 din Recomandarea nr. 19 a Comitetului Națiunilor Unite pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor, adoptată în 1992,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune de la Viena, adoptate la Conferința mondială privind drepturile omului din iunie 1993,
- având în vedere Declarația Adunării Generale a Națiunilor Unite din decembrie 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, primul instrument internațional referitor la drepturile omului, care tratează exclusiv violența împotriva femeilor,
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței Națiunilor Unite privind populația și dezvoltarea, adoptate la Cairo la 13 septembrie 1994,

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței mondiale privind femeile, adoptate la Beijing la 15 septembrie 1995,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995 referitoare la cea de-a 4-a Conferință mondială din Beijing privind femeile: „Egalitate, dezvoltare și pace” ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 1997 referitoare la încălcarea drepturilor femeii ⁽²⁾,
- având în vedere Protocolul opțional la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, adoptat la 12 martie 1999 de Comisia pentru statutul femeii a Națiunilor Unite,
- având în vedere rezoluția Comisiei pentru egalitatea de șanse a Consiliului Europei privind mutilarea genitală a femeilor (MGF) din 12 aprilie 1999,
- având în vedere poziția sa din 16 aprilie 1999 privind propunerea de modificare a deciziei Parlamentului European și a Consiliului de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul DAPHNE) referitor la măsuri destinate prevenirii violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 18 mai 2000 referitoare la măsurile luate ca urmare a Programului de acțiune de la Beijing ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2000 privind rezultatele sesiunii extraordinare a Adunării Generale a Națiunilor Unite, intitulată „Femeile în anul 2000: egalitatea de gen, dezvoltare și pace pentru secolul XXI”, care a avut loc între 5 și 9 iunie 2000 ⁽⁵⁾,
- având în vedere acordul de asociere ACP-UE (Acordul de la Cotonou) semnat la 23 iunie 2000 și protocolul financiar anexat,
- având în vedere proclamarea comună a Cartei drepturilor fundamentale de către Consiliu, Parlament și Comisie în cadrul Consiliului European de la Nisa din 7 decembrie 2000,
- având în vedere decizia sa din 14 decembrie 2000 de includere a MGF în domeniul de aplicare al articolului B5-802 din bugetul pentru exercițiul financiar 2001 destinat programului DAPHNE,
- având în vedere Rezoluția 1247(2001) din 22 mai 2001 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind MGF,
- având în vedere raportul privind MGF, adoptat la 3 mai 2001 de către Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 septembrie 2001 referitoare la mutilările genitale feminine ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția 2003/28 a Comisiei pentru drepturile omului a ONU din 22 aprilie 2003 prin care se proclamă 6 februarie ca zi internațională de „toleranță zero” față de mutilările genitale feminine,
- având în vedere articolele 2, 5, 6 și 19 din Protocolul adițional la Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 2003, cunoscută de asemenea sub numele de „Protocolul de la Maputo”, care a intrat în vigoare la 25 noiembrie 2005,

⁽¹⁾ JO C 166, 3.7.1995, p. 92.

⁽²⁾ JO C 115, 14.4.1997, p. 172.

⁽³⁾ JO C 219, 30.7.1999, p. 497.

⁽⁴⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 258.

⁽⁵⁾ JO C 67, 1.3.2001, p. 289.

⁽⁶⁾ JO C 77 E, 28.3.2002, p. 126.

Marți, 24 martie 2009

- având în vedere petiția nr. 298/2007 depusă de Cristiana Muscardini la 27 martie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 6 și 7 din Tratatul UE privind respectarea drepturilor omului (principii generale) și articolele 12 și 13 din Tratatul CE (nediscriminare),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0054/2009),
- A. întrucât, potrivit datelor Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), între 100 și 140 de milioane de femei și fete din lume au suferit mutilări genitale și întrucât, în fiecare an, potrivit cifrelor OMS și ale Fondului ONU pentru populație, aproximativ două până la trei milioane de femei sunt expuse riscului de a fi supuse acestor practici extrem de incapacitante;
- B. întrucât, în fiecare an, 180 000 de femei emigrante în Europa suferă sau riscă să sufere mutilări genitale;
- C. întrucât, conform OMS, MGF este practică pe scară largă în cel puțin 28 de țări africane, în unele țări din Asia și în Orientul Mijlociu;
- D. întrucât violențele împotriva femeilor, inclusiv MGF, își au originea în structuri sociale bazate pe inegalitatea de gen și pe relații dezzechilibrate de putere, dominație și control în cadrul cărora presiunea socială și familială este sursa încălcării unui drept fundamental al omului, și anume respectarea integrității persoanei;
- E. întrucât mutilarea sexuală impusă tinerelor trebuie ferm condamnată și constituie o încălcare evidentă a legislației internaționale și naționale de protecție a copiilor și a drepturilor lor;
- F. întrucât OMS a identificat patru tipuri de MGF, de la clitoridectomie (ablația totală sau parțială a clitorisului) și excizie (ablația clitorisului și a labiilor mici), care reprezintă 85 % din practicile MGF, până la formele cele mai extreme precum infibulația (ablația totală a clitorisului, a labiilor mici și a suprafeței interne a labiilor mari și coaserea vulvei lăsând doar o mică deschidere vaginală) și introcizia (înțepături, perforații sau incizii ale clitorisului sau ale labiilor);
- G. întrucât orice formă de MGF, în orice măsură, este un act de violență asupra femeilor și constituie o încălcare a drepturilor lor fundamentale, în special a dreptului la integritate personală și sănătate fizică și mentală, precum și a sănătății lor sexuale și reproductive; întrucât aceste încălcări nu pot fi în nici un caz justificate prin respectarea diverselor tradiții culturale sau ceremonii de inițiere;
- H. întrucât, în Europa, aproximativ 500 000 de femei au suferit MGF și întrucât astfel de circumcizii se practică în mod special în rândul familiilor de imigranți și refugiați, fetele fiind chiar trimise în țara de origine în acest scop;
- I. întrucât MGF provoacă daune grave și ireparabile pe termen scurt și lung asupra sănătății fizice și mentale a femeilor și fetelor care sunt supuse unor astfel de practici, constituind un atac grav la adresa integrității și persoanei lor și pot fi, în unele cazuri, chiar fatale; întrucât folosirea unor instrumente rudimentare și absența măsurilor antiseptice au efecte și mai dăunătoare, actul sexual și nașterea putând deveni dureroase, organele putând fi afectate ireparabil și putând apărea complicații precum hemoragii, șocuri, infecții, transmiterea virusului HIV, tetanos, tumori benigne și complicații serioase în timpul sarcinii și al nașterii;

(1) JO C 41 E, 19.2.2009, p. 24.

Marți, 24 martie 2009

- J. întrucât MGF, care constituie o încălcare a drepturilor femeilor și fetelor consacrate prin diverse convenții internaționale, este interzisă în dreptul penal al statelor membre și încalcă principiile stipulate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- K. întrucât rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 îndeamnă, de asemenea, statele membre să adopte dispoziții specifice privind MGF, care să permită inculparea persoanelor care practică astfel de proceduri asupra copiilor;
- L. întrucât Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor cere statelor semnatare să ia toate măsurile adecvate pentru a modifica sau abroga legile și e elimina obiceiurile și practicile care sunt discriminatorii împotriva femeilor, precum și pentru a modifica modelele sociale și culturale de conduită a bărbaților și femeilor în vederea eliminării prejudecăților, obiceiurilor și a altor practici bazate pe ideea de inferioritate sau superioritate a unuia dintre sexe sau pe roluri stereotipe atribuite bărbaților și femeilor;
- M. întrucât Convenția cu privire la drepturile copilului adoptată în 1989 cere statelor părți să respecte și să garanteze tuturor copiilor drepturile stipulate în aceasta, în jurisdicția lor, fără nici o discriminare, indiferent de sexul copilului, și să ia efectiv toate măsurile adecvate pentru a elimina practicile tradiționale care prejudiciază sănătatea copilului;
- N. întrucât Carta africană a drepturilor și bunăstării copilului recomandă statelor semnatare să abolească practicile culturale și sociale care dăunează bunăstării, demnității, creșterii și dezvoltării normale a copilului;
- O. întrucât, la punctul 18 din Declarația și Programul de acțiune de la Viena, adoptate în iunie 1993, se precizează că drepturile fundamentale ale femeilor și fetelor fac parte inalienabilă, integrală și indisociabilă din drepturile universale ale omului;
- P. întrucât, la articolul 2 din Declarația Națiunilor Unite privind eliminarea violenței împotriva femeilor din 1993, se face referire explicită la MGF și la alte practici tradiționale care aduc prejudicii femeilor;
- Q. întrucât articolul 4 din această declarație prevede că statele au obligația de a condamna violența împotriva femeilor și de a nu invoca obiceiurile, tradițiile sau considerații religioase pentru a se sustrage obligației de a o elimina;
- R. întrucât Programul de acțiune al Conferinței internaționale privind populația și dezvoltarea, care a avut loc la Cairo în 1994, prevede ca guvernele să abolească MGF acolo unde aceasta există și să sprijine ONG-urile și instituțiile religioase care luptă pentru eliminarea acestor practici;
- S. întrucât, în Programul de acțiune adoptat de cea de a 4-a Conferință a Națiunilor Unite de la Beijing, se solicită guvernelor să-și consolideze legislația, să-și reformeze instituțiile și să promoveze norme și practici care să contribuie la eliminarea discriminării împotriva femeilor, concretizată, printre altele, prin MGF;
- T. întrucât acordul de parteneriat ACP-UE (Acordul de la Cotonou) are drept fundament aceste principii universale și cuprinde dispoziții pentru interzicerea MGF (articolul 9 care specifică elementele esențiale ale acordului și articolele 25 și 31 privind dezvoltarea socială și, respectiv, problemele de gen);
- U. întrucât raportul adoptat la 3 mai 2001 de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei solicită interzicerea practicilor de MGF și le consideră ca pe tratamente inumane și degradante în sensul articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului; amintind că apărarea culturii și tradiției își are limitele intrinseci în respectarea drepturilor fundamentale și în interzicerea practicilor care se apropie de tortură;

Marți, 24 martie 2009

- V. întrucât, în ceea ce privește politica europeană comună pentru imigrație și azil, Consiliul și Comisia recunosc că MGF reprezintă o încălcare a drepturilor omului; întrucât un număr mare de solicitări de azil adresate de părinți sunt justificate de amenințarea pe care aceștia o au de înfruntat în țările lor de origine din cauza faptului că au refuzat să-și dea acordul pentru mutilarea genitală a copilului lor;
- W. întrucât, din păcate, acordarea statului de solicitanți de azil părinților nu oferă o garanție pentru copilul acestora de a nu fi supus practicilor de mutilare genitală care, în anumite cazuri, are loc după ce familia s-a stabilit în țara gazdă din UE;
- X. întrucât declarația din 5 februarie 2008 a comisarilor europeni Ferrero-Waldner și Michel denunță explicit caracterul inacceptabil al acestor practici atât în Uniunea Europeană, cât și în țările terțe, și subliniază că încălcările drepturilor femeii nu pot fi în nici un caz justificate în numele relativismului cultural sau al tradițiilor;
- Y. întrucât centrele și instituțiile naționale pentru tineri și familii pot ajuta la timp familiile să acționeze preventiv pentru a împiedica practicarea MGF,
1. condamnă ferm MGF ca fiind o încălcare a drepturilor fundamentale și o prejudiciere gravă a integrității și personalității femeilor și fetelor și o consideră, prin urmare, o infracțiune majoră în ochii societății;
 2. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze o strategie generală și planuri de acțiune în scopul interzicerii MGF în UE și, în acest scop, să ofere mijloacele necesare - consistând în legi și prevederi administrative, sisteme preventive, măsuri educaționale și sociale și, în special, diseminarea la scară largă a informațiilor privind mecanismele de protecție disponibile pentru grupurile vulnerabile - pentru a proteja în mod adecvat victimele reale și potențiale;
 3. insistă asupra necesității de a examina de la caz la caz fiecare solicitare de azil adresată de părinți pe motiv că sunt amenințați în țara lor de origine pentru că au refuzat să își dea acordul pentru mutilarea genitală a copilului lor și de a garanta că aceste solicitări sunt însoțite de o serie completă de dovezi, care iau în considerare calitatea solicitării, personalitatea și credibilitatea solicitantului de azil și caracterul autentic al dovezilor aduse în sprijinul solicitării;
 4. insistă asupra faptului că femeilor și fetelor cărora li se acordă de asemenea azil în UE din cauza amenințării cu MGF ar trebui, ca măsură preventivă, să li se efectueze controale medicale regulate de către autoritățile din domeniul sănătății și/sau doctori pentru a le proteja de orice amenințare împotriva unei MGF care ar putea să aibă loc ulterior în UE; consideră că această măsură nu ar fi în nici un caz discriminatorie împotriva acestor femei și fete, ci dimpotrivă o cale de a garanta că MGF este interzisă în UE;
 5. solicită ca această strategie generală să fie însoțită de programe educaționale și de campanii naționale și internaționale de sensibilizare;
 6. susține inițiativa lansată de Europol în vederea coordonării unei reuniri a forțelor de poliție europene pentru a intensifica lupta împotriva MGF, a aborda problemele legate de rata scăzută a denunțurilor și de dificultatea de a obține probe și mărturii, precum și pentru a eficientiza urmărirea vinovaților; solicită, în acest scop, statelor membre să examineze posibile măsuri suplimentare pentru protejarea victimelor, odată ce acestea au depus plângere;
 7. observă că măsurile de eliminare a practicilor dăunătoare precum MGF, prevăzute în Protocolul Maputo, menționat mai sus, includ următoarele: sensibilizarea publicului prin informare, educație formală și informală și campanii, interzicerea tuturor formelor de MGF, inclusiv a practicării acestora de către personalul medical, prin legi și sancțiuni, susținerea victimelor prin intermediul serviciilor medicale și prin mijloace juridice și judiciare, consiliere și formare psihologică și protecția femeilor expuse riscului de a suferi astfel de practici sau alte forme de violență, abuz și intoleranță;

Marți, 24 martie 2009

8. solicită tuturor statelor membre să determine numărul femeilor care au fost supuse MGF și a celor care sunt expuse acestui risc pe teritoriul lor, dat fiind faptul că, în multe țări, nu există încă nici date, nici sisteme de colectare armonizată a acestora;
9. solicită crearea unui „protocol sanitar european” pentru a realiza o monitorizare și o bază de date referitoare la acest fenomen, care să stea la baza elaborării unor statistici și a inițierii unor acțiuni de informare precis orientate în funcție de comunitățile de imigranți în cauză;
10. solicită statelor membre să producă date științifice care să poată fi utilizate de Organizația Mondială a Sănătății în acțiuni vizând eliminarea MGF în Europa și pe toate celelalte continente;
11. solicită Comisiei să introducă în acordurile și negocierile de cooperare cu țările în cauză o clauză de eradicare a MGF;
12. preconizează crearea unei culegeri de cele mai bune practici la diferite niveluri, efectuarea unei analize a impactului lor (eventual pe baza unor proiecte finanțate și a rezultatelor obținute în cadrul DAPHNE III) și difuzarea pe scară largă a acestor informații, folosind experiența teoretică și practică a experților;
13. subliniază că centrele și instituțiile naționale joacă un rol esențial în identificarea victimelor și în luarea unor măsuri preventive în legătură cu practicarea MGF;
14. solicită o consolidare a rețelelor europene existente pentru prevenirea practicilor tradiționale dăunătoare, de exemplu cu ajutorul unei formări destinate ONG-urilor, asociațiilor locale non-profit și persoanelor care lucrează pe teren și solicită, de asemenea, încurajarea formării acestor rețele;
15. apreciază importante contribuții aduse de numeroase organizații neguvernamentale naționale și internaționale (ONG), institute de cercetare, Rețeaua Europeană pentru prevenirea mutilării genitale feminine în Europa, precum și de persoane angajate care, grație finanțărilor acordate de agențiile Organizației Națiunilor Unite și prin programul DAPHNE, printre alte surse, au realizat diverse proiecte pentru a sensibiliza opinia publică și a preveni și elimina MGF; subliniază că legăturile dintre ONG-uri și organizațiile comunităților la nivel național, regional și internațional sunt fără îndoială fundamentale pentru reușita eradicării MGF și cumulara de informații și experiență;
16. subliniază faptul că articolul 10 din Directiva 2004/83/CE a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽¹⁾ specifică că aspectele de gen pot fi luate în considerare, dar acest lucru în sine nu duce la aplicarea articolului 10;
17. solicită cooptarea în lupta împotriva MGF atât a Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, cât și a Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați în cadrul programelor anuale și multianuale de lucru; aceste agenții pot realiza acțiuni prioritare de cercetare și/sau de sensibilizare care ar putea permite o mai bună cunoaștere a fenomenului la nivel european;
18. consideră necesară organizarea unor forumuri de dialog, reformarea dispozițiilor legale tradiționale, abordarea temei MGF în școală și promovarea cooperării cu persoanele necircumcise din țările în cauză;
19. îndeamnă Uniunea Europeană și statele membre să concluzeze în interesul drepturilor omului, integrității persoanei, libertății de conștiință și dreptului la sănătate, să armonizeze legislația existentă și, în cazul în care aceasta nu se dovedește a fi adecvată, să propună legi specifice privind această chestiune;

(1) JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

Marți, 24 martie 2009

20. solicită statelor membre să aplice dispozițiile legislative în vigoare în materie de MGF sau să le includă printre dispozițiile legislative privind pedepsirea leziunilor corporale grave, în cazul în care acestea sunt practicate pe teritoriul Uniunii Europene, și să contribuie la prevenirea și contracararea acestui fenomen, permițând personalului din sectoarele vizate (inclusiv lucrători sociali, cadre didactice, forțe de poliție, cadre medicale) să recunoască cazurile de MGF și să depună toate eforturile pentru a ajunge la un grad cât mai ridicat de armonizare între legile în vigoare în cele 27 de state ale Uniunii;
21. solicită statelor membre să impună medicilor generalişti, doctorilor și echipelor clinice din domeniul sănătății să raporteze cazurile de MGF către autoritățile sanitare și/sau poliție;
22. solicită statelor membre fie să adopte legislație specifică privind mutilarea genitală feminină, fie să pună sub acuzare, în cadrul legislației existente, orice persoană care o practică;
23. solicită Uniunii Europene și statelor membre să pună sub urmărire, să condamne și să pedepsească aceste practici, aplicând o strategie integrată, care să ia în considerare dimensiunea legislativă, medicală și cea socială, precum și integrarea populației imigrante; solicită, în special, ca directivele relevante referitoare la imigrație să trateze comiterea MGF ca o infracțiune și să instituie pedepse adecvate pentru persoanele vinovate, în cazul în care aceste practici au avut loc pe teritoriul Uniunii Europene;
24. solicită crearea unor comitete tehnice permanente pentru armonizarea și coordonarea între statele membre, precum și între statele membre și instituțiile africane; aceste comitete trebuie să includă specialiști în această chestiune și reprezentanți ai principalelor organizații de femei din Europa și Africa;
25. îndeamnă la respingerea fermă a practicii „injecției alternative” și a altor metode de medicalizare, propuse ca soluție de compromis între circumcizia clitorisului și respectarea tradițiilor destinate definirii identității, în caz contrar ajungându-se pur și simplu ca practicarea MGF să fie justificată și acceptată pe teritoriul UE; reiterează condamnarea fermă și totală a MGF, întrucât nu există nici un motiv - social, economic, etnic, legat de sănătate sau de alt tip - care să o justifice;
26. solicită insistent eliminarea MGF prin politici de susținere a integrării femeilor și a nucleelor familiale purtătoare a unor tradiții care implică MGF, astfel încât, prin aplicarea strictă a legii și respectarea drepturilor fundamentale ale omului, și fără a aduce atingere dreptului la autodeterminare sexuală, să se protejeze femeile împotriva tuturor formelor de abuz și violență;
27. susține că motivele prezentate de numeroase comunități în sprijinul menținerii practicilor tradiționale dăunătoare pentru sănătatea femeilor și a fetelor nu au nicio justificare;
28. invită statele membre:
- să considere orice formă de MGF ca un delict, indiferent dacă femeia care a suferit-o și-a dat în vreun fel consimțământul și să pedepsească orice persoană care ajută, încurajează, recomandă sau ajută pe cineva să ducă la îndeplinire astfel de acte asupra corpului unei femei sau al unei fete,
 - să pună sub urmărire, să inculpe și să pedepsească orice persoană cu reședința pe teritoriul lor care a comis infracțiunea de MGF, chiar dacă aceasta s-a realizat în afara granițelor statului respectiv (extraterritorialitate),
 - să adopte măsuri legislative pentru a permite judecătorilor și procurorilor să ia măsuri de prevenire și de precauție în cazul în care au cunoștință de cazuri de femei sau fete expuse riscului de a fi mutilate;

Marți, 24 martie 2009

29. solicită statelor membre să aplice o strategie preventivă de acțiune socială în scopul protejării minorilor, fără a stigmatiza comunitățile de imigranți, prin programe publice și servicii sociale care să vizeze atât prevenirea acestor practici (formare, educație și sensibilizare în rândul comunităților unde există acest risc) și să asiste victimele acestei practici (prin sprijin psihologic și medical, incluzând, atunci când este posibil, tratament medical gratuit pentru a repara mutilarea); solicită, de asemenea, statelor membre, să ia în considerare faptul că, în conformitate cu legislația privind protecția copilului, amenințarea sau riscul de suferi o MGF poate justifica intervenția autorităților;

30. solicită statelor membre să elaboreze orientări pentru personalul medical, cadre didactice și lucrători sociali, pentru a informa și educa părinții, într-o manieră respectuoasă și cu ajutorul interpreților dacă este necesar, cu privire la riscurile enorme ale MGF și la faptul că astfel de practici sunt considerate infracțiuni în statele membre, și, de asemenea, să coopereze și să finanțeze activitățile rețelelor și ONG-urilor care luptă pentru a educa, sensibiliza și media în ceea ce privește MGF, în strânsă legătură cu familiile și comunitățile;

31. solicită statelor membre să difuzeze informații exacte, care să poată fi înțelese de populația needucată, în special la consulatele statelor membre care eliberează vize; consideră că aceste informații cu privire la motivele pentru interzicerea prin lege ar trebui comunicate de către serviciile de imigrație la sosirea persoanelor în țara gazdă, astfel încât familiile să înțeleagă că interzicerea unui act tradițional nu este în nici un fel considerată ca o agresiune culturală, ci ca o protecție din punct de vedere juridic a femeilor și fetelor; consideră că familiile ar trebui informate cu privire la consecințele în dreptul penal, care pot merge până la închisoare în cazul dovedirii mutilării;

32. solicită îmbunătățirea statutului juridic al femeilor și fetelor în țările unde se practică MGF pentru a crește încrederea acestora în ele însele și pentru a stimula inițiativele independente și responsabilitatea;

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun

P6_TA(2009)0162

Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2009 referitoare la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 149 și 151 din Tratatul CE,
- având în vedere articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția UNESCO pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial din 2003,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2008 intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” (COM(2008)0566), precum și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această comunicare (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444 și SEC(2008)2445),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 aprilie 2007 intitulată „Cadru pentru sondajul european privind competențele lingvistice”(COM(2007)0184),